

Drs J. Poot
3963 Crans sur Siere
Zwitserland

Correspondentieadres:
Chipshol Holding BV
Boeingavenue 250
1119 PZ Schiphol-Rijk
Telefoon: 020-653 5599

PER EMAIL

NRC Handelsblad
t.a.v. de heer P. Vandermeersch, hoofdredacteur

Schiphol-Rijk, 22 oktober 2012
Ref.: 14807/P/e

Geachte heer Vandermeersch,

Op 18 oktober jl. heeft u mijn zoon en mij, alsmede voormalig Justitie topambtenaar B.V.L. Ottens, ontvangen voor een gesprek. Wij zijn u zeer erkentelijk voor uw tijd die u heeft vrijgemaakt en de bereidheid met ons te spreken over het beleid van de NRC in een aantal zaken, waarbij Chipshol nauw betrokken is. Wij hebben de contacten met uw krant, met name de heer Kreling, over de strafzaak tegen de voormalige vice presidenten van de Haagse rechtbank, Kalbfleisch en Westenberg als positief ervaren. Wij waren blij met de artikelen die zijn verschenen op basis van de informatie die via het strafdossier beschikbaar was.

Tegen die achtergrond waren wij geïnteresseerd in het antwoord op de vraag, waarom de NRC een andere misstand praktisch doodzwijgt. Daarbij doelen wij op het niet serieus onderzoeken van de beschuldigingen uit allerlei kringen over machtsmisbruik en zelfs pedofilie door de hoogste ambtenaar van het ministerie van Veiligheid en Justitie. Wij waren verrast door de reactie die naar aanleiding van onze vragen daarop werd gegeven. De vragen die we stelden werden direct al geïrriteerd en defensief beantwoord door de heer Haenen, nadat u hem had gevraagd een reactie op onze vragen te geven. NRC zou in zijn persoon al meer dan 10 jaar onderzoek hebben gedaan en daarbij was geen bewijs voor de beschuldigingen gevonden. Zo bleken alle onderzoeken tegen de verdachten in de Rolodex zaak te zijn stukgelopen en tot niets hebben geleid, aldus de heer Haenen.

Bij herhaling betoogden zowel u als de heer Haenen dat er bewijs op tafel moest komen en zodra dat bewijs er zou zijn, zal NRC daarover uiteraard direct publiceren. Een artikel zoals dat onlangs was verschenen in het AD van de hand van Koen Voskuil, kwalificeerde u als "flutwerk" en niet publicatie waardig.

Onzerzijds is aandacht gevraagd voor de vraag, waarom geen serieus onderzoek wordt gedaan door Justitie en of de pers niet veel meer kritisch zou moeten kijken naar evident niet te onderbouwen posities die

achtereenvolgende ministers hebben gekozen. De heer Ottens noemde twee voorbeelden:

1. Het eerste betrof een publicatie over het declaratiegedrag van topambtenaren in de NRC in 2008, verschenen onder verantwoordelijkheid van uw voorganger Birgit Donker. De SG van Justitie had een sterk afwijkend (veel hoger) declaratiegedrag dan de collega's die waren onderzocht, zo schreef de krant. Nog erger (vele bestuurders zijn nu exit om aanzienlijk minder) de SG had voor een bedrag van ruim € 5.000 gedeclareerd, zonder dat daar bonnetjes voor waren overlegd. Tot zover het onthullende NRC artikel. Binnen een etmaal na publicatie schrijft de minister aan de Tweede Kamer, dat het ontbreken van bonnetjes administratief natuurlijk slordig is, maar dat de uitgaven in ieder geval wel rechtmatig waren gedaan.

Geen enkele vervolgactie in de pers, terwijl de verklaring van de minister per definitie geen hout snijdt. Rechtmatig? Hoe kan de minister dat weten als hij niet weet waarvoor die kosten zijn gemaakt, want er waren geen bewijsstukken beschikbaar.

2. Het voorgaande voorbeeld is relevant als parallel met de actuele situatie, het tweede voorbeeld. Het AD schrijft een artikel en voert daarin nieuwe getuigen op die belastende verklaringen afleggen over Demmink. Niet alleen u vindt dit artikel kennelijk "flutwerk". Ook de minister schrijft – opnieuw binnen een etmaal – aan de Tweede Kamer dat het AD artikel geen aanleiding geeft tot het instellen van een (nader?) onderzoek. Een journalist doet ruim een jaar onderzoek en spreekt met getuigen die bereid zijn hun verklaring onder ede bij de rechter te herhalen. Wij kennen die getuigen niet, dus waarom vragen we de minister niet waarom hij alvast een afweging heeft gemaakt voor het openbaar ministerie dat geen onderzoek nodig is?

Het gesprek over juist dit soort vragen kwam niet van de grond, maar kreeg een vervelende wending. Moet de pers ook kijken, waarom Rolodex stukliep, waarom de minister blind zijn SG steunde en steunt, zonder dat hij over de feiten beschikt die zijn standpunt kunnen onderbouwen? Op die vragen kwam geen antwoord of zoals u het zelf uitdrukte het werd een gesprek tussen doven.

De heer Haenen raakte nog meer geïrriteerd door een opmerking, waarin ik hem vroeg zijn opmerking in mijn richting terug te nemen dat ik Demmink beschuldigd van pedofilie. Zijn opmerking/ verwijt in mijn richting is volstrekt onterecht, omdat mijn kritiek zich richt op het negeren van de vele beschuldigingen en concrete aanwijzingen en het uitblijven van een serieus onderzoek. Iemand in zijn positie kan de rechtsgang manipuleren en het moet toch in een rechtsstaat geëist worden dat zulke aantijgingen op basis van deugdelijk onderzoek worden weerlegd. Geen beschuldiging dus van mijn kant, maar de eis tot onderzoek. De reactie op dit kleine dispuut van de heer Haenen heb ik ervaren als onprofessioneel en onbeschoft jegens mij als

gast in de leeftijd van 88 jaar en een bewezen track record die wellicht ook enig respect jegens mijn persoon zou rechtvaardigen. Niet dus de heer Haenen, die boos opstaat, roept dat hij hier geen zin in heeft en de vergaderruimte opgewonden uitloopt. Ik heb het als teleurstellend ervaren, dat u in dit onvolwassen gedrag geen aanleiding heeft gezien, daartegen op te treden en in mijn richting uw verontschuldiging voor dat gedrag aan te bieden.

Integendeel, het vervolg van het gesprek kende een gespannen sfeer en toen onzerzijds alsnog een aantal sterke aanwijzingen/bewijzen naar voren werden gebracht, werd ook u zeer emotioneel en riep u vertwijfeld, met stemverheffing en een daadwerkelijke vuistslag op de tafel, dat u jarenlang bezig was geweest met soortgelijke complotverhalen in de zaak Dutroux over netwerken in hoge kringen, terwijl uiteindelijk aan u was gebleken dat Dutroux een alleen opererende gek bleek te zijn die meisjes vermoordde. Ik ben van die reactie, zowel inhoudelijk als de felheid waarmee u deze uitte, geschrokken. Deze heeft bij mij een ander licht geworpen op de verklaring van het beleid van uw krant in de zaak Demmink.

Ik vind het bijzonder jammer dat het gesprek niet echt een gesprek is geworden, ook al omdat op vele andere punten goed met de krant kon worden samengewerkt. Ik noemde in dat verband al de zaak Kalbfleisch/Westenberg, een zaak waarin wij vroeger overigens ook werden weggezet als complotdenkers. Wij zullen onze inspanningen om te komen tot deugdelijk en toetsbaar serieus onderzoek in de zaak Demmink voortzetten. In de vele aanwijzingen en getuigenverklaringen zien wij wel degelijk grond voor serieus onderzoek. Op maandag 18 juni 2007 verscheen in uw krant een artikel van de hand van Jan Meeus en Jos Verlaan. Alle aantijgingen tegen Demmink passeren de revue. Studievrienden en collega's van Demmink krijgen daarin de gelegenheid het portret van Demmink te verfraaien en alle aantijgingen worden stelselmatig via verklaringen van derden weerlegd uit de mond van studievrienden van de heer Demmink, die zelf niet bereid was met de krant te praten. Bij het maken van dit artikel heeft de krant een andere afweging gemaakt nu het ging om hear say verklaringen van de incrowd. Een tiental jaren onderzoeksjournalistiek met een ongekend netwerk aan Haagse bronnen, kan er dus toe leiden dat je je deel voelt van het aangevallen establishment en dat daarop keuzes worden gemaakt, die een andere invulling geven aan de rol van de pers dan die wij zouden wensen.

Het lijkt me een ongemakkelijke positie voor de NRC als de Demmink doofpot opengaat, zoals dat uiteindelijk ook is gebeurd bij het kindermisbruik in de Katholieke kerk, in de jeugdzorg en het dopingsysteem rondom wielrenner Armstrong, dat in stand kon blijven door intimidatie en bedreiging van degenen die wilden praten. Het netwerk van Armstrong is kinderspel vergeleken bij dat van Demmink als het gaat om beïnvloeding van het rechtssysteem.

Over deze bij ons levende zorgen over het functioneren van de rechtsstaat zouden wij graag in een open dialoog met u hebben willen spreken. Het mocht niet zo zijn. Het werd een gesprek tussen doven.

Hoogachtend,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'J. Poot'. The letters are stylized and cursive.

Drs. J. Poot

PS. Zojuist las ik in NRC 20/21 oktober jl. **De slechtste journalist ter wereld krijgt alsnog gelijk** over de Ierse journalist Walsh die vanaf 1999 doorhad dat Armstrong doping gebruikte. Een uitstekend artikel waarin Walsh o.a. het volgende stelt: *“Dat journalisten geen bewijzen hadden tegen Armstrong vindt Walsh geen geldig excuus. (...) Er was genoeg om heel veel vragen te stellen.”* en *“Journalisten moeten onderdeel uitmaken van het proces dat de sport beschermt tegen oplichters. Dat is niet gebeurd. Journalisten werden net als de UCI onderdeel van de cover-up.”*

Ik hoop dat u voor wat betreft de Demmink cover-up lering trekt uit het verhaal van “de slechtste journalist ter wereld” die inmiddels de beste journalist blijkt te zijn.